

Værdi i Løbet af de sidste 50 Aar har været i en næsten uafbrudt Stigen. Landstingets Udvalg fandt derfor, at det var en betænkelig Sag at inklade sig paa at afløse Kornafgifterne, selv til de nuværende gode Priser, idet det nemlig let kunde hændes, at den Bevægelse i Kornpriserne, der stadig har været i de sidste 50 Aar, fremdeles vilde vedblive, og det jo da er aabenbart, at Staten vilde lide et Tab derved. Denne Indstilling fra Landstingsudvalget blev imidlertid ikke fastholdt i det andet Thing, men man fandt dog, at der var saameget Begrundet i denne Tanke, at man meente at burde gjøre Afløsningen af Kornafgifterne noget kostbarere end Afløsningen af Pengeafgifterne. Det var altsaa, om jeg saa maa sige, en Indrømmelse fra Landstinget mod Finantsministerens Forslag, der herved skete. Dertil kom, at man i Landstinget tillige var betænkelig ved at gaae videre med Hensyn til Afløsningen af Pengeafgifterne, end Finantsministeren havde foreslaaet, idet man der allerede ansaae det for ikke uden Betænkelighed for Statskassen at foretage en saadan Afløsning til en Cours af 90, saaledes som Finantsministeren havde foreslaaet. — Det ærede Udvalg, som nu har behandlet denne Sag, har stillet sig paa et noget afvigende Standpunkt; det har nemlig fundet, at Finantsministerens første Tilbud paa ingen Maade var ueheldigt for Statskassen, men derimod noget for ueheldigt for Yderne, idet det ikke indeholdt tilstrækkelig Opmuntring for disse til at søge en Afløsning iværksat, og derfor har Udvalget foreslaaet nogle lempeligere Bestemmelser i saa Henseende, som man altsaa nu henstiller til det ærede Thing at vedtage. Jeg maa med Hensyn til disse af Udvalget stillede Forslag erklære, at jeg ikke har nogen skarp Opfattelse af Stemningen med Hensyn til denne Sag i det andet Thing, saaledes at jeg skulde kunne udtale mig her med nogenjohmhelst Tillid om, hvad der kunde ventes, at man der vilde gaae ind paa, dersom man her skulde give sit Samtykke til noget Saadant. Der er imidlertid visse af de Forslag, som Udvalget har gjort, som forekomme mig i og for sig at være saa lidet betænkelige, at jeg har det bedste Haab om, det vil sige: et Haab, som udelukkende støtter

sig paa, hvad jeg har kunnet læse mig til af Forhandlingerne i det andet Thing — at man ikke vil gjøre nogen Banfælgelighed derved. Jeg kan heri tage fejl, men i saa Fald maa det ærede Thing indskyldes mig; saaledes er imidlertid min Opfattelse. Dette gjælder navnlig om de to første af Udvalget stillede Forslag, det, hvorved den Tidsfrist, som er given, forlænges fra 5 til 10 Aar, og dernæst det andet, ifølge hvilket det Antal Aar, hvis Gjennemsnitscapitelstart skal lægges til Grund, bliver udstrakt fra 10 til 15 Aar, dog saaledes, at de to højeste og de to laveste Aar gaae fra. Navnlig forekommer det sidste Forslag mig at være en saa aabenbar Forbedring, saavel for Yderne som for Statskassen, at jeg maa sige, at jeg finder, at det er et Forslag, som man uden Betænkelighed kan tiltræde. — Med Hensyn til de øvrige Forslag maa jeg derimod udtale mig med megen Besorgelse, idet det forekommer mig, at det kan stille sig saaledes, at det vil være noget betænkeligt for dette Thing, dersom det ønsker Lovforslaget fuldendt i nærværende Session, da at skride til at vedtage dem, ligesom ogsaa nogle af dem i sig selv synes at indeholde ikke ganske ringe Betænkeligheder. Det ærede Medlem, som er Ordfører, udtalte med Hensyn til det Forslag, som er stillet under Nr. 3, at der ved denne Afløsning vilde være en virkelig Binding for Statskassen, og denne Formodning støttede det ærede Medlem navnlig paa to Grunde. Han sagde saaledes, at der for det første vilde spares i Contotrudgifter for de vedkommende to Amtstuer. Dette er en Ting, som jeg ganske vist ikke vil modsiges, men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det med denne Besparelse, ligesom overhovedet med Afløsningen rimeligvis vil gaae temmelig langsomt, idet det afhænger af enhver enkelt Yder, om han vil og naar han vil afløse, og efter hvad der synes mig at være fremkommet med Hensyn til frivillig Afløsning af saadanne Ydelsers, hvorved de Vedkommende komme til omtrent at svare Ydelsens fulde Værdi, troer jeg at kunne foresætte, at det vil gaae overmaade langsomt. Jeg vil dernæst sige, at, fordi nogle saa eller en mindre Deel af samtlige Afgiftsydere afløse deres Arveskæftafgifter, troer jeg dog ikke at turde gjøre mig